

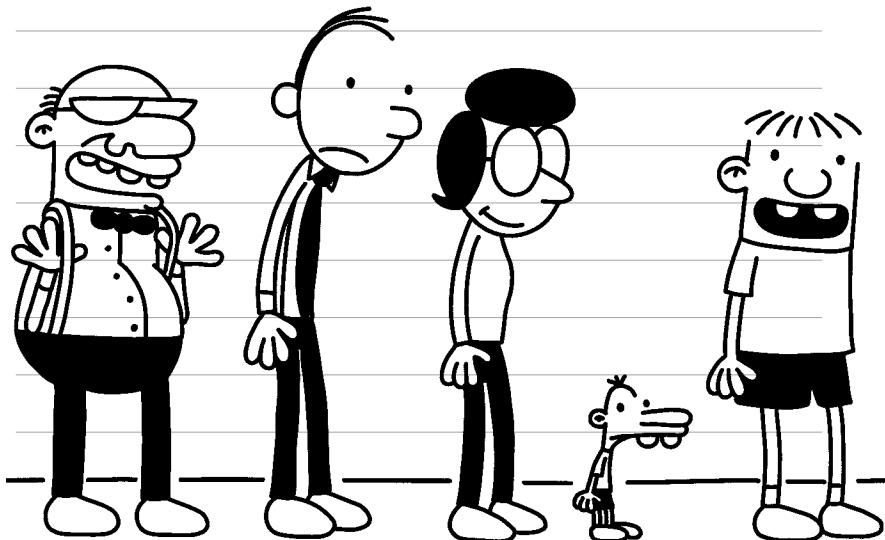
ამ სერიით გამოვიდა:

1. ნწილა ბიჭის ღოლიური
2. ნორინი უტესას
3. ბოლო ნები
4. მკერარი სეხონი
5. მნახუ სიძართლე
6. ღირთოვლობა
7. მეცამეცე გოჭი
8. გათანასული ბერი
9. ღიღი მოქანურობა
10. ნამსულობი ფაშიუნება
11. ახალი ხათაბარა
12. არღარევები
13. კიუქი ზამთარი
14. ახალი სახეო
15. მოქანურია ერები

ნრიკა ბიჭის სხვა ნიმუში:

ნწილა ბიჭის და შენი ღოლიური

ნწილა ბიჭის ღოლიური: ინგლისურად და ქართულად

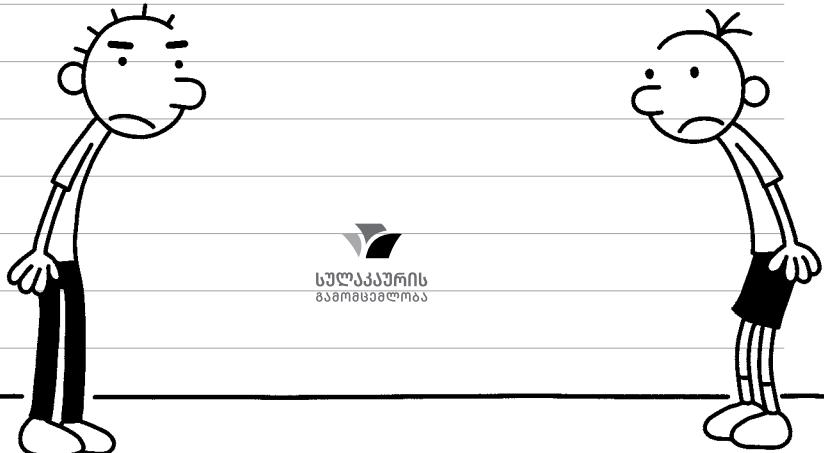

ნოტები

განვითარებული საზოგადოებები

მოდერნიზაცია

ჯევ კინი

ჯეფ კინი
ნოვარა პიშტის დღიური
(როდრიკი უბერავს)

მთარგმნელი ციცონ ხოცუაშვილი
რედაქტორი ნინო ილაშვილი
დიზაინერი ია შახათაძე
ტექნიკური დაზაინერი თინათინ ბერბერაშვილი

ქართული გამოცემა © ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა, 2016, 2022
ყველა უფლება დაცულია.

შპს „ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა“
მისამართი: დავით აღმაშენებლის 150, თბილისი 0112
ტელეფონი: 291 09 54, 291 11 65
ელფოსტა info@sulakauri.ge

ISBN 978-9941-30-917-5

Kinney, Jeff.
Diary of a Wimpy Kid / Jeff Kinney.
Book design by Jeff Kinney
Cover design by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney

WIMPY KID text and illustrations copyright © 2008 WIMPY KID, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc.
All rights reserved.

First published in the English language in 2008
By Harry N. Abrams, Incorporated, New York /
ORIGINAL ENGLISH TITLE: DIARY OF A WIMPY KID: RODRICK RULES

Georgian translation published by Sulakauri Publishing, 2016

www.sulakauri.ge

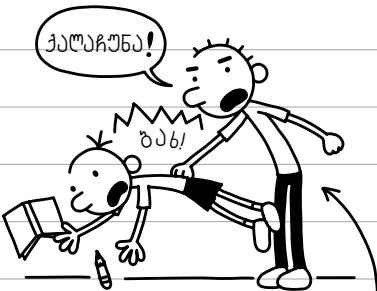
პულის, უილსა და გრენცს

სექტემბერი

ორშაბათი

წოდომის ვაცყობ, ღერაჩემს ძალიან მოქნეს, უარის ის უკრისალი
წოდ მანერისა. პორა, ნერსაც ლავალი თავი, ნავილა ღა მერჩ
მიყიღა.

მაგრამ ხოდ ვახსნოთ, ვაშტორი, ვინდე ქლიავდა წოდ ვამინახოს,
წოდომი მიკროფონი ხელში ნივნით ღა იმ ნივნს ყრახე „ღლიური“
ანერია, წალაცა ეკონება-მეოქი? პორა, აკა, ღლეს ზუსტად ეგ
ღამებარითა.

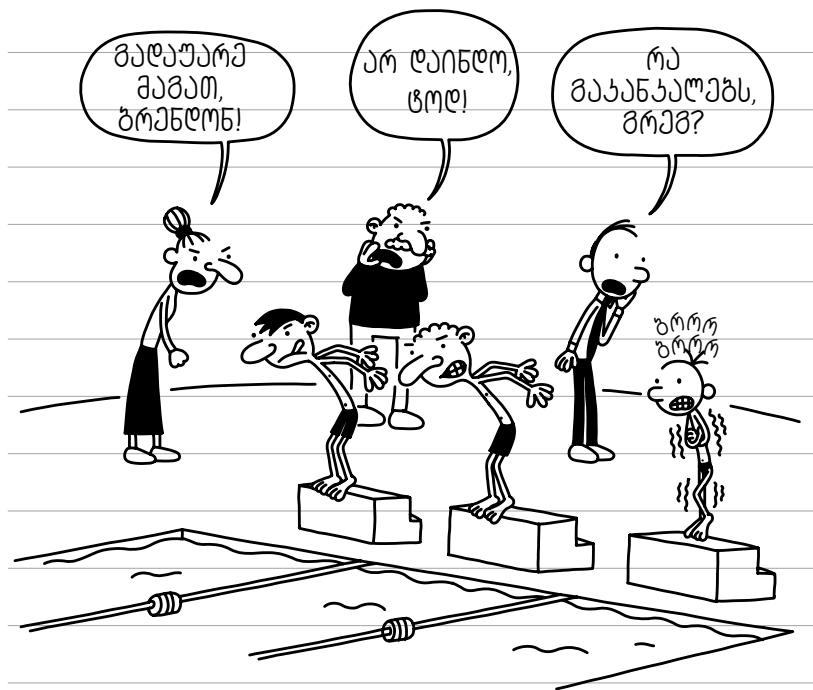

(ჩემი ძალ როდობი)

ახლა, წახან წოდონივ შეჩება, წოდ მერჩ უკრისალიც მაჟეს, ჭობია,
ამ ღამადინებულს ღა ღავძალო ხოლმე, ქრისტი-მრი კვირის ნინ ღამის
იც, ხელში ჩაიგვირ ჩემი შარშანღელი უკრისალი ღა კილევაც
ნავილოდა ცუდარ ჩემი საქმე, მაგრამ ახლა ამ ამბევს ნუ
მოძაყოლები.

ისე, ჩორბილი იქნია იუს რა, მაგანი ზანდი ზაფხული კამპინგისა.

ჩვენი თქახი არც სარგე ნასეყლა რა არც ჩატე წესიერი უკეთებისა.
რა, ჩატემ? სულ მამაჩემის შრალის. აღვა რა ისევ ცურნასხვა
შემაორის, თან თავი გაივითა რა არცერი მეცარინება ან
გამაცურნინა.

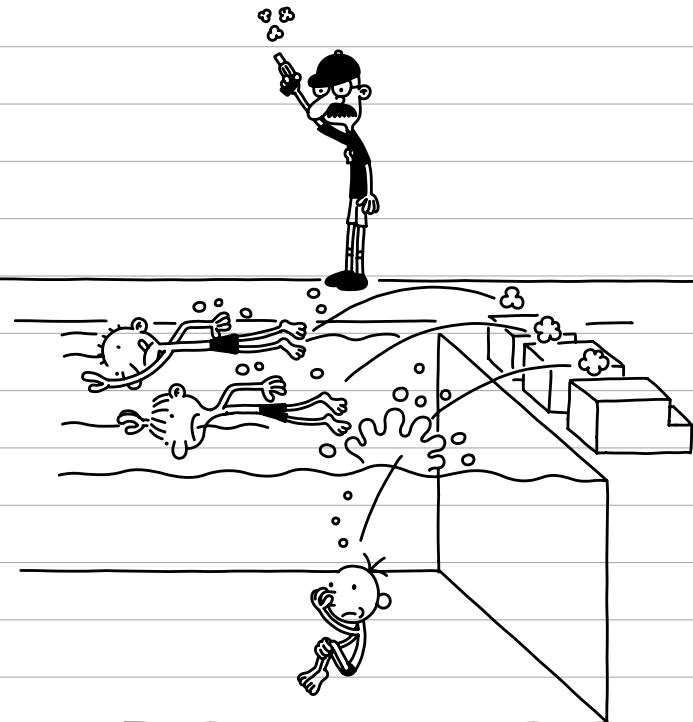

მამაჩემა თავში ჩაიტევა, ვინარ თუ არა, მოკურნაველ ხან
ლაბარეტულით რა მაკიფოდ არის, ჩოდ ყოველ ზაფხულს აუწევ
სიარული მაქს კამპინგილი.

ამ არი წლის წინ, ჩოგა პირველად მიშეკვეთა მეცარინებაშე,
მოთხოვ, პისტოლებს გაისცმოან თუ არა, გარაზე და გაცურე.

ორობზე იმის თქმა ღიავინული, რომ პისტოლები ღაფებილი
არ იყო.

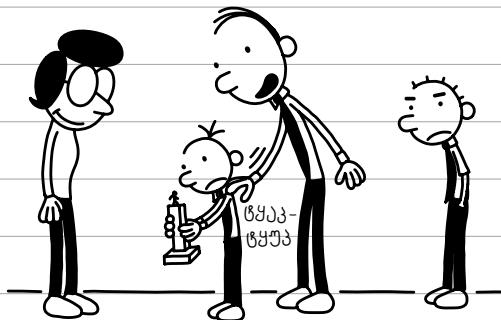
მოკლე, მე იმის ღარის უფრო უფრო მქონდა, ცყვია საიო ნაგა-მეოქი,
ვიღებ იმისა, ჩოგონმე აუზის ბოლომი გაჰსულიყავი.
რა იმის შემცველი არა მაძრაქმა ამისსა, რა ხელია ეს სასტარებ
პისტოლები, კუნტოში მაინც ყველაზე მაჩანჩალა მოკურავეებ
ღავში.

ისე, ზაფხულის ბოლოს შაინც ღამაჯოლოვეს „ქრიკეტისათვის“.

ეს „ქრიკეტის“ იმას ნიშნავს, რომ ბოლო ჯერ აუგია ათი ნეიონი
მაღვ გაღავცუნა, ვიზუ პირველ მეცარინეობაზე.

მოკლეს, ჩოვორც ვაცყობ, მამაჩემს მაინც ჰვინია, ჩემი
სამრეცული ნიჭი თახრათან ვაიცურჩება.

არარა, მე თუ მეიოხევთ, აუზებ სიაწელს ისევ სკოლაში სიაწელი
სჭირდია.

ჯერ ერთი, აუზებ ყოველ ღილით 7:30-ის უნდა
გამოვცხადებულიყავით, რა ნეალი ყოველთვის ყინულივით
ცივი გვევიდებოდა.